

stiller, men for Næsten vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg jeg ikke tror, I kunne rejse dem, og jeg tror heller ikke paa denne Banes Gennemførelse som Privatbane, fordi det maaste dog i nogen Grad vil blive en Konkurrenz—Bane til Statsbanen Syd om og i alt Fald, dersom den Tid kommer, at Statsbanen Syd om ikke kan besørge Trafikken, kunde det jo være tænkeligt, at Staten vilde sige som saa, at det var fornuftigere at lægge Banen herigennem, saa at den ogsaa kunde have lokal Interesse. Det er den Stilling, jeg har indtaget. Faktist er imidlertid Forholdet det, at der ikke er Spor af Sandsynlighed for, at dette Forslag om en Bane fra Wandel til Esbjerg vil kunne gennemføres i en nærmere Fremtid. Det ærede Medlem fra Vejle sagde, at den skulde ikke gaa til Esbjerg men til Bramminge. Det kan han have Ret i, men hvor skulle Tilfuddene komme fra, man kan vanskeligt bygge Baner i disse Egne uden at lade dem ende i en Købstad, der kan yde noget kæffeligt, og det kan Bramminge ikke. Jeg tror, som sagt, at naar man tager alle disse Forhold i virkelig og hensigtsmæssig Betragtning, maa man indrømme, at man her kommer ind i en Gaa, hvor Jærnbaneltrangen er stor, og hvor man i Virkeligheden saa lidt som overhovedet tænkeligt forfordeler nogen ved at gaa ind til en enkelt By. Derfor har jeg for mit personlige Bedkommende ikke i fjerneste Maade Strupler ved at anbefale dette Forslag, og jeg tror, at den Stilling, Vejle indtager, vil faade Vejle betydeligt, selv om den skulde naa derved at forhindre denne Bane, thi Forholdet er simpelt hen det derude, at vi kunne komme lige saa let til 3 andre Byer som til Vejle, og naar vi se Vejle optræde altid fjendelig imod os, vil det ikke skabe et godt Forhold mellem Landboerne og Vejle. Jeg skal ikke udfaste Trusler mod Vejle og har heller ikke til Hensigt personlig at tage Revanche, men det er naturligt, at Landboerne sige: de Folk, der sympatisere med os, høre vi naturlig til, og de skulle høste Fortjenesten af vore Besøg. Nej, det naturligeste for Vejle var efter min Mening slet ikke at blande sig ind i dette Spørgsmaal, som slet ikke kommer Vejle ved, fordi det ligger uden for Vejles naturlige Sfære, men vi vilde gerne have Vejle til at yde Bidrag til Mergelbanen i Øst, og det kan gøres billigt, og jeg skal ikke have det fjerneste imod, at Vejle—Wandel-Banen forlænges ud til Billund, hvor den egentlig burde have gaaet ud i 1894; der er ogsaa et Knudepunkt, og det er det sidste Knudepunkt i Vejles Opland. Det skulde efter min Mening Vejle have gjort. Men det

ærede Medlem for Vejle og Vejle By maa finde sig i, at vi ikke indrømme, at Vejle skal spørges til Raads ved et hvilket som helst Banearlæg, der gennemføres i det sydlige Jylland, hvor langt det end ligger uden for Vejle, og dette ligger jo indtil  $5\frac{1}{2}$  Mil uden for og ikke 5 Mil fra Varde. Jeg synes derfor ikke, at Vejle med nogen Ret kan komme og sige: I gaa os for nær. Saa kunde den lige saa godt have sagt os det i sin Tid, da vi fik Chaussee til Kolding. Forholdet er faktisk det, at de Kommunikationsmidler, vi have, Chausseerne til Vejle, Kolding og Varde, have vi naturligvis ikke faaet paa een Gang. Om vi kunne saa flere Baner end denne, ved jeg ikke. Det ærede Medlem nævnte, at Grindsted var meget begærlig; den vilde ogsaa have en Mergelbane. Det kan maaste nok være, men Grindsted kunde for sin egen Skyld maaste nok være tilfreds med den ene af disse Baner, navnlig med Mergelbanen, men de Sogne, som Kolding—Egtved Banen skal gaa igennem, ville ikke i nogen nævneværdig Grad kunne benytte Mergelbanen, og de Sogne, der ligge Øst og Vest for Grindsted, som Mergelbanen gaar igennem, ville ikke i nogen nævneværdig Grad kunne benytte Banen fra Grindsted til Kolding. Men naar Grindsted er et Centralpunkt, og naar der kommer mere end een Bane gennem dette store jærnbanelomme Rum, er det naturligt, at Jærnbanelinterne komme til at stikke ud fra dette Centralpunkt, og lige saa naturligt, som det i sin Tid var, at Vejlene fik deres Skæringspunkt i Grindsted, lige saa naturligt er det, at Skæringspunktet for de ny Baner og Mergelbanen bliver i Grindsted. Men jeg har ikke bidraget til, at Grindsted er kommen med, thi da det først blev Spørgsmaal om at føre Banen saa langt ud som til Grindsted, sagde jeg for mit Bedkommende til Kommissionen: I kunne spare jer at rejse til Grindsted. Vi ere ikke vant til der at regne med store Summer; Forholdene ere smaa, det er fattige Egne. Nu have vi Mergelbanehistorien, der interesserer os ikke alene som Mergelbane, men ogsaa af andre Grunde. Til den har Grindsted Kommune tegnet 30,000 Kr., en langt større Sum, end man i Virkeligheden for et Par Aar siden havde tænkt at ofre til Jærnbaner. Jeg sagde altsaa til Kommissionen: I kunne spare jer Rejsen til Grindsted; den engagerer sig ikke med mere foreløbig. Men desuagtet gif man derud. Og saa viste det sig, at Interessen for bedre Kommunikationsmidler derude i de affides Egne var stegen saa stærkt, at Kommunen nu glat væk gif med til, hvad der for et Par Aar siden ikke var Tale om